

Саучешће Предстојатеља Руске Православне Цркве поводом упокојења патријарха српског Иринеја

Поводом упокојења патријарха српског Иринеја, Његова Светост патријарх московски и све Русије Кирил упутио је саучешће Његовом Високопреосвештенству митрополиту дабробосанском Хризостому и Светом Архијерејском Синоду Синоду Српске Православне Црква:

Ваше Високопреосвештенство, драги Владико!

Возљубљена сабраћо архипастири!

Са осећајем дубоке туге примио сам вест о смрти мог вољеног сабрата и саслужитеља, Његове Светости Архиепископа пећког, митрополита београдско-карловачког, патријарха српског Иринеја.

У име архипастира и пастира, монаштва и мирјана Руске Православне Цркве, као и у своје лично име, изражавам саучешће поводом тешког губитка који је задесио сестринску Српску Православну Цркву.

Бог је Цркви Светог Саве дао мудрог патријарха, који је сав свој дуги живот

посветио делу њеног духовног назидања. Испуњен искреном хришћанском љубављу према људима, почивши Првојерарх, не штедећи снаге, увек се трудио да буде близу своје пастве, утешен заједничарењем са народом Божјим, радујући се са раоснима и тугујући са онима који тугују (Рим. 12,15). И у последњем часу свог земаљског пута Његова Светост патријарх Иринеј делио је страдања оних верних чији је животни пут пресекла разорна епидемија.

Новопочивши Предстојатељ, својим високим ауторитетом и непоколебивом верношћу светим канонима, учинио је много на очувању јединства Православља у свету и одржавању канонског поретка у Светој Цркви Христовој.

Покојник је био велики пријатељ Руске Православне Цркве, коју је више пута посећивао службено, обишавши не само главни град Москву, него и град Светог Петра, и крстионицу Кијев и престоницу Белорусије Минск. Више пута је Његова Светост патријарх Иринеј, са светитељском неустрашивошћу и непосредношћу, говорио у прилог прогоњеног канонског Православља у Украјини.

Последња, али, нажалост, неостварена жеља Почившега била је да са мном освети цркву Светог Саве у Београду. Завршетак унутрашњег уређења ове величанствене Саборне цркве несумњиво ће ући у историју као једно од главних достигнућа његове Патријаршије.

Господ Исус Христос, васкрсење и живот (Јн. 11,25), нека упокоји душу свог новопрестављеног слуге у насељима праведника, у којима нема болести, ни туге, ни уздаха, већ је живот бесконачан

Нека му је вечан и добар помен!

С љубављу у Господу,

+ К и р и л,

патријарх московски и све Русије